

Inv. nr. 20/1962

SPAND AF JERN MED ENHJØRNING

IRAN ELLER SYRIEN; 13. ÅRHUNDREDE

H: 16,5; DIAM: 21 CM

Enhjørningen synes ikke at have nogen entydig ikonografisk betydning i islamisk kunst og indgår som regel som en del af en større dyrefrise, ofte i selskab med andre fabelvæsener som griffen og sfinksen. Det enlige horn på næsen, både det postulerede fabelvæsens og det egentlige næsehorns, var dog meget efterspurgt for dets magiske evners skyld. Sådanne horn mentes at kunne afsløre gift, at være en beskytter mod ulykker, og hornet betragtedes som et vidundermiddel mod impotens.

Den islamiske middelalders fremstilling af enhjørningen (som den der ses her) var et vinget væsen med løvepoter, en lang hale og et antilopeagtigt hoved med et spidst horn. Senere indførtes et andet ethornet fabelvæsen, nemlig den kinesiske *qilin*. Denne skabning, som var et decideret lykkebringende væsen, skildredes oftest som et hjorte- eller katteagtigt dyr.